

SCEAV BYSTRICE

VITAE

ČTVRTLETNÍK SBORU

číslo 01

červen 2023

DAVID KOTAS

NOVÝ VIKÁŘ
ROZHOVOR

POČÁTKY
BYSTRICKÉHO
KOSTELA

KOMIKS PRO DĚTI

SVĚTOVÝ
DEN DÁRCŮ

Úvod

Vítejte na stránkách sborového čtvrtletníku s názvem **VITAE** (čti vité), což z latinského překladu znamená život. Název byl vybrán jako znamení toho, že jen díky Ježíši Kristu máme život, a to život věčný. Jak říká sám Ježíš v Janově evangeliu 4. kapitole, 6. verši:

***"Já jsem ta cesta, pravda i život.
Nikdo nepřichází k Otci než skrze
mne."***

Doufáme, že vám tyto stránky budou povzbuzením, zamyšlením i poučením. Necht' vám Bůh žehná.

vaše Redakce

Úvod redakce	
Slovo k zamyšlení	2
Poznej svého vikáře	3
Co u nás proběhlo?	7
Dárcovství	9
Statistické okénko	11

Svědectví	13
Počátky sboru v Bystřici	15
Komiks pro děti	22
Církevní mateřská škola	25
Co nás čeká?	27
Křížovka	28

SLOVO K ZAMYŠLENÍ

A gdy Jezus się odwrócił i ujrzał, że idą za nim, rzekł do nich: Czego szukacie? A oni odpowiedzieli mu: Rabbi! (to znaczy: Nauczycielu) gdzie mieszkasz? Rzekł im: Pójdźcie a zobaczycie! Poszli więc i zobaczyli, gdzie mieszka, i pozostali u niego w tym dniu; a było to około dziesiątej godziny. (Jan 1:38-39)

Drodzy Czytelnicy, Bracia i Siostry w Chrystusie!

Po jakimś czasie znowu dostaje się do Waszych rąk *informer zborowy, biuletyn, periodyk kwartalny*. Bardzo się z tego cieszę i serdecznie dziękuję naszym młodym redaktorom za inicjatywę przez nich podjętą dla dobra naszego zboru.

Istnieją w świecie rzeczy lub sprawy, których nie doceniamy. Są dla nas samo przez się zrozumiałe, oczywiste. Dopiero gdy je utracamy, uświadamiamy sobie głębię ich wartości i znaczenie. Dla kogoś to mogą być zgubione okulary, zgubione pieniądze, utracone zdrowie, utracony pokój, dom, ojczyzna czy dalsze ważne sprawy.

Nasz periodyk ma ambicje podawać informacje o tym, o czym warto wiedzieć, co warto też nabyć lub znowu odzyskać, odnaleźć. Tym nie będą same artykuły, lecz głównie świadomość wspólnoty ludu Bożego, społeczność zboru, przede wszystkim zaś dzięki Chrystusowi sama społeczność z Bogiem.

Pan Jezus, podobnie jak kiedyś, i dziś nas do tego zaprasza. **W Ewangelii Jana 1:39** czytamy, że na pytanie dwu uczniów Jana Chrzciciela skierowanego do Jezusa, „Rabbi, gdzie mieszkasz?“, On odpowiedział krótko: „Pójdźcie i zobaczcie.“ Oni poszli i zostali już z Chrystusem. Ten fakt stał się najważniejszym w ich życiu. Nigdy nie zapomnieli tej godziny. Utkwiła w ich pamięci na zawsze. Zapamiętali dokładnie, że było około dziesiątej godziny.

Wszystko zaś rozpoczęło się od drobnego szczegółu. Od trzech słów Jana Chrzciciela o Jezusie (Jan 1:35-36): **„Oto Baranek Boży”**. Tylko trzy słowa, taka drobna rzecz.

Dużo wielkich spraw i rzeczy rozpoczyna się od drobnych szczegółów. Niechże i ten biuletyn zborowy nas do takich prowadzi ku naszej radości, pożytku bliźnich i Bożej chwale.

Pastor Jan Wacławek

Poznej svého vikáře

David Kotas

nový vikář našeho sboru

Z JAKÉHO PROSTŘEDÍ POCHÁZÍŠ DAVIDE? JAKÝ VLIV TO MĚLO NA TVOJE DĚTSTVÍ, DOSPÍVÁNÍ, VNÍMÁNÍ SVĚTA?

Narodil jsem se do nevěřící, rodiny. Mí rodiče mě pokřtili v katolickém kostele v Třinci. Vyrůstal jsem normálně jako ostatní děti. Myslím si, že mi rodiče dali dobrý základ do života. Naučili mě slušnému vychování, nikdy mi nic nechybělo, měl jsem všeho dostatek.

Rodiče mi dali domov, lásku a jsem jim za to vděčný. Nejvíce mě však ovlivnilo okolí v době, kdy jsem byl na střední škole. Předtím mě hlavně formovali rodiče, na střední iniciativu převzalo společenství kamarádů – takže různé akce a další věci.

PAMATUJEŠ SI, KDY A ZA JAKÝCH OKOLNOSTÍ JSI UVĚŘIL? V JAKÉ OBLASTI JSI CÍTEL, ŽE TĚ BŮH TEHDY NEJVÍCE FORMOVAL?

Na střední škole jsem chodil do tanečních a na závěrečné lekci jsem se seznámil s jednou slečnou z bystrického sboru. Tehdy jsem ještě věřící nebyl. Po nějaké době jsme se dali dohromady. V té době se mě snažila seznámit s evangeliem a celkově mi říct, že Bůh je. S otázkou víry jsem se potkal už na základce, ale velmi jsem se tomu bránil. Na začátku prosince 2014 jsem byl pozván na mládež. Hodně jsem se bál, že mě vyhodí, že hned budou vědět, že nejsem věřící a nepatřím tam. Přijali mě však s velkou láskou a pochopením. Týden potom mi poslala kamarádka z Kynšperku nad Ohří Bibli, kterou mám dodnes.

Číst jsem začal Matoušovým evangeliem, které jsem přečetl celé do osudného večera 27.12.2014, kdy jsem před spaním cítil obrovské vnitřní napětí, úzkost. Tehdy jsem se poprvé v životě upřímně modlil. Na druhý den jsem kontaktoval kluky z bystrické mládeže. S nimi jsem se potom společně modlil a oni mi mnohé vysvětlili.

Svůj **duhovný život** nastartoval velmi rychle a nedokázal jsem si představit, že bych nechodil na mládež nebo do kostela na bohoslužby. Zkrátka došlo k přeorientování celého mého fungování. Ztratil jsem všechny své staré kamarády, ale nejtěžší byla ztráta mé nejlepší kamarádky z dětství.

Bůh mě ale v tom všem podržel a já jsem získal mnoho přátel v bystrickém sboru. Velkým povzbuzením pro můj duchovní život byl a stále je Radek Hota, který se mi zde začal věnovat.

**CO TĚ VEDLO K DRÁZE
DUCHOVNÍHO? BYL NĚJAKÝ
MOMENT, KDY SIS POPRVÉ
UVĚDOMIL, ŽE CHCEŠ BÝT
PASTOREM?**

Začalo to tím, že jsem byl osloven, zda bych nechtěl pomoci na nedělní besídce se scénkou. Práce s dětmi mě neskutečně chytla. Někdy v té době jsem se také zúčastnil kurzu pro mladé v naší církvi (Louče), kde jsem měl možnost hovořit s některými pastory.

Nezávisle na sobě se mě ptali, co bych chtěl po střední škole dělat. I když jsem měl původně v plánu studovat informatiku, začal jsem uvažovat o **studiu teologie**. Nikdy v životě jsem s lidmi pracovat nechtěl. Bůh mě však směřoval k tomu, že bych to měl zkusit, a tak jsem si podal přihlášku na teologii. Pastorem jsem však být nechtěl. Postupem času mě ale Bůh utvrzoval v tom, že se mám touto cestou vydat.

S MANŽELKOU JSTE TEĎ V BYSTRICI PŘEDĚLÁVALI DŮM. JE NĚCO, CO SES PŘI SAMOTNÉ REKONSTRUKCI NAUČIL?

Původním plánem po svatbě bylo bydlet 3-5 let v Ostravě. V loňském roce ale do manželčiny rodiny přišla velká rána, její dědeček onemocněl a vyhlídky nebyly nejlepší. Modlili jsme se, co dělat, jaký zaujmout postoj. V prosinci jsem potom poslal biskupovi životopis s žádostí o přijetí do církve, souběžně jsem podal výpověď na válčovnách v Ostravě, kde jsem pracoval a také výpověď v nájemním bytě. V lednu dědeček zemřel. Po období smutku jsem se pustil do rekonstrukce domu. Prvotním plánem bylo kompletně předělat ložnici.

Hodně jsem se toho naučil, od technologie, jak se dělají stěny, sádkokarton na strop, jak likvidovat plíseň. V té době jsem ještě po směnách v práci jezdil do Bystřice pracovat a předělávat a zase zpátky

do Ostravy. Od prvního dubna, kdy jsem nastoupil jako vikář, to bylo pak jednodušší.

Bůh nám dal více financí, takže jsme se mohli pustit do rekonstrukce dalších dvou místností. **Skvělé bylo, že mi při tom pomáhali tchán s tatínkem, Radek a další přátelé**, no a samozřejmě manželka Kája, ale jen když se nemusela učit zkoušky.

SPOLEČNĚ JSTE NĚJAKÝ TEN ČAS POBÝVALI V OLDŘICHOVICKÉM SBORU. V BYSTRICI JSI VŠAK ZAČÍNAL. JAK VNÍMÁŠ SVŮJ NÁVRAT DO TOHOTO SBORU?

Do Oldřichovic jsem s manželkou Kájou odešel asi po čtyřech letech, co jsem byl tady ve sboru. V té době zrovna začal covid a nebylo možné se scházet. Když jsem se pak tady do Bystřice začal vracet, tak jsem vlastně šel domů, protože jsem se tady duchovně narodil. Drtivou většinu lidí ve sboru znám a vnímám to jako velkou výhodu, jelikož vím na koho se obrátit, když je potřeba, a mám hodně kontaktů.

JAKO VIKÁŘ JSI DO NAŠEHO SBORU NASTOUPIL NA ZAČÁTKU DUBNA. CO PROZATÍM POVAŽUJEŠ ZA NEJVĚTŠÍ VÝZVU V TÉTO SLUŽBĚ?

Na nejvíce nových věcí jsem narazil v práci v kanceláři. Je toho hodně a je to úplně něco jiného než práce na válcovnách, která byla čistě manuální. Kancelářská práce se s tou fyzickou nedá srovnat. Taky už nepracuji na směny, ale v době, kdy se potřebuji připravovat, být s lidmi, sloužit jim a hlavně Bohu. Největší výzvou je najít potřebný klid, prostor a tolik času, který chci investovat do všech příprav, které i teď samozřejmě dělám zodpovědně. Jakmile budeme nastěhovaní, můj režim se změní a budu mít více času.

MÁŠ NĚJAKÝ BIBLICKÝ VERŠ NEBO PASÁŽ, KTERÉ TĚ VE TVÉM ŽIVOTĚ PROVÁZEJÍ A JSOU PRO TEBE POVZBUZENÍM?

Hodně důležitý byl pro mě na začátku ten nejznámější verš z Janova evangelia 3:16. Nemohu říct, že bych měl nějaký konkrétní verš po celý můj duchovní život. Pro moji službu už od mých teologických studií vnímám jako důležité podobenství o rozsévači. Cítím velkou zodpovědnost za to, co řeknu. Když jsem na besídce viděl, že to, o čem jsem mluvil, děti nezajímalo, tak mě to velmi trápilo. Toto podobenství mě utvrzuje v tom, že nejsem zodpovědný za srdce dětí, za to, jestli jsou připravené na moje slova, jestli to, co rozsévám, padne na cestu, do skály, do trní nebo na úrodnou zem. I když se mám co nejzodpovědněji

**AŤ TI PÁN ŽEHNÁ VE
TVÉ SLUŽBĚ DAVIDE!**

připravit, je na Pánu Bohu, jestli dá milost, jestli dá tu úrodu nebo jestli to zrní podupou koně. Verš, který taky vnímám jako důležitý, je Jeremiáš 29:11. Je to jediný verš, který si pamatuji v ukrajinštině. Jedná se o ujištění o budoucnosti, s tím, co má Bůh se mnou v plánu, i když to nevidím a řeším plno starostí, trápím se nad různými věcmi, ať už to jsou finance, rekonstrukce nebo stěhování. To, že Pán Bůh má pro mě plán, mě uklidňuje a dává mi jistotu.

CO SE UDÁLO!

JUBILEJNÍ DEN

Dne 4. 5. 2023 proběhla na nádvoří našeho kostela vzpomínka na "600. výročí první zmínky o Bystřici".

Při této příležitosti byla mimo jiné na budově Kanaan odhalena pamětní deska p. Kornela Michejdy, což byl jeho rodný dům.

Kornel Michejda se narodil 26. 10. 1887, byl polským chirurgem a univerzitním profesorem. Získal titul "Spravedlivý mezi národy" za svoji pomoc Židům během 2. světové války.

Za případné dary na vybavení klubovny DĚKUJEME!

PROSTORY POD CMŠ

V letošním roce došlo k úpravám prostor pod Církevní mateřskou školou, v tzv. klubovně.

Vznikly zde dvě místnosti sloužící potřebám sboru. Jedna z místností se vybavila kobercem, kuchyňským koutem a sedačkami. Mohou zde probíhat setkávání různých skupinek v rámci našeho sboru.

VÝROČÍ SBOREČKU D.E.CH.

Co jste chtěly, aby si děti, které prošly sborečkem, odnesly a zapamatovaly do budoucích let?

"Ne jenom, aby dostaly chuť ke zpěvu a k celkové týmové spolupráci, ale hlavně aby měly v srdci pána Ježíše a to předávaly ostatním lidem na každém kroku, kde budou." *Odpověděla Anna Pinkavová*

Kdyby chtěly přijít nové děti do vašeho sborečku, s čím by tam měly jít?

"S radostí a možná očekáváním, co to bude. Mohou přijít kdykoliv, rádi je uvidíme. Myslím si, že každé dítě má v srdíčku takovou lásku k hudbě, takže my tu lásku chceme rozvíjet a moc se těšíme na další, kteří přijdou." *Řekla Beata Pietroszová*

4. 6. 2023 proběhla bohoslužba k 15. výročí dětského sborečku D.E.CH.

Byl připraven bohatý program v podobě několika vystoupení dětí, které hrály na hudební nástroje. Děti zpívaly s úsměvem na tváři a opravdovým záplem, v podobě některých tanečních krací.

Dárcovství

14. června si každoročně připomínáme

SVĚTOVÝ DEN DÁRCŮ KRVE

Nejedná se jen o významný den, kterým chceme **poděkovat všem**, kteří darují krev nebo plasmu.

Nýbrž chceme zdůraznit, jak je **důležité darovat** a darovat krev **pravidelně**, tak aby vždy, když ji bude někdo potřebovat, byla dostupná.

V poslední době se na hematologicko-transfúzním oddělení v Třinci potýkáme s

NEDOSTATKEM VŠECH KREVNÍCH SKUPIN

Největším problémem pak bývá letní období, kdy mnoho lidí nemůže chodit darovat krev nebo plasmu z **důvodu cestování** a pobytu v exotických zemích.

Po vrácení z pobytu mimo Evropu nesmí dotýčný darovat po dobu **4 týdnů**. V případě dovolené v malarické oblasti **až 6 měsíců**. Stejný problém nastává po přisátí **klíštěte**. Pokud nenastanou žádné obtíže, pak je nutné darování krevních elementů odložit alespoň o **4 týdny** od doby přisátí klíštěte.

Kdy je krev nejvíce potřebná?

- operace
- porodní komplikace
- těžké úrazy
- léčba rakoviny
- transplantace orgánů
- a další

Za jakých podmínek mohu darovat krev?

- věk min. 18 let, max. 65 let
- min. hmotnost 50 kg
- dobrý zdravotní stav
- dárce nesmí patřit mezi osoby s vyšším rizikem výskytu infekčních chorob

Při odběru plné krve

se odebírá 450 ml krve do vaku.

Samotný odběr trvá 5 - 10 minut.

Odebrané složky krve se nahradí během několika dnů až 3 týdnů.

Krev je možné darovat na

Hematologicko-transfúzním oddělení Nemocnice Třinec, p.o.,
v 1. podlaží třípodlažní budovy T (pod Rehabilitací).

Na každý odběr je nutno se předem **objednat** na

tel. č.: **558 309 627** nebo **558 325 175**

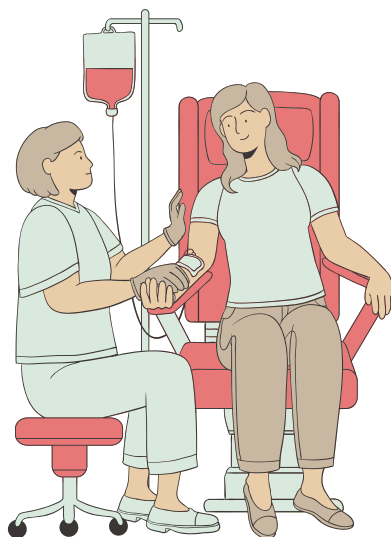
v době **od 11.00 do 14.00 hod.**

Odběry plné krve probíhají

Úterý 6:00 hod. - 9:00 hod.

Pátek 6:00 hod. - 9:00 hod.

další informace viz

napsala Kamila Hota

všeobecná sestra Hematologicko-transfúzního oddělení

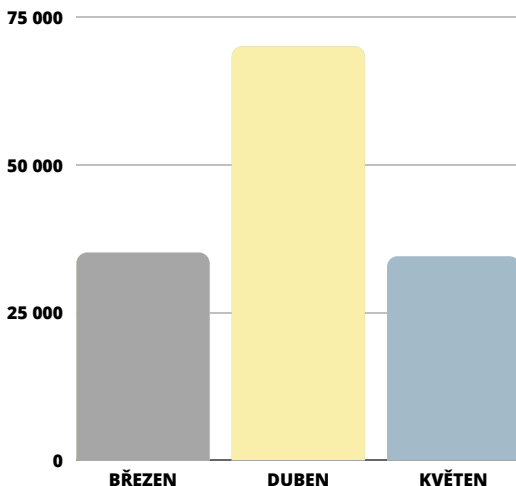
Statistické okénko

VÝNOSY ZE SBÍREK

ZA PŘEDEŠLÉ TŘI MĚSÍCE (březen, duben, květen) ČINILA **SBÍRKA NA SBOR** CELKEM

139 209 Kč

SVATBY

9. 6. 2023

Vojtěch Lyčka a Anežka
Kawuloková

KŘTY

Od ledna letošního roku byly v
našem kostele pokřtěny tři děti:

29. 1. chlapec **Mikuláš**

26. 2. holčička **Michaela**

12. 3. holčička **Laura**

POHŘBY

25. 1. 2023 zemřel **Jan Kohut** z Bystřice, ve věku 78 let

8. 2. 2023 zemřela **Emilie Czczotková** z Bystřice, ve věku 73 let

16. 2. 2023 zemřela **Alma Králičková** v Třinci, ve věku nedožitých 93 let

22. 2. 2023 zemřela **Emilie Tomiczková** z Nýdku, ve věku 92 let

2. 4. 2023 zemřel **Bronislav Szwarc** z Bystřice, ve věku nedožitých 71 let

22. 6. 2023 zemřel **Karel Heczko** z Třince, ve věku 59 let

JUBILEA

členů našeho sboru

v měsíci **ZÁŘÍ** slaví: **Radek Macháček**
20

v měsíci **ZÁŘÍ** slaví: **Zbyszczek Rusnok**
30

v měsíci **ČERVENCI** slaví:

Marcela Gruszková

v **SRPNU**:

Petr Ostruszka

v **ZÁŘÍ**:

Roman Turoň

Aneta Pomykacz

Marie Neumannová

40

60

v **ČERVENCI** slaví:

Jan Niemczyk

v **SRPNU**:

Danuta Steblová

70

v **ČERVENCI** slaví:

Anna Karzelová

80

v **ZÁŘÍ** slaví:

Jan Chmiel

„On musi wzrastać, ja zaś
stawać się mniejszym.”

Jan 3,30

Svědectví kurátora našeho sboru

Będąc nastolatkiem, usiłowałem być dobrym człowiekiem: pilnym uczniem, w miarę postępnym dzieckiem wypełniającym swoje obowiązki. Ideałem nie byłem, ale starałem się.

Poważnie potraktowałem także konfirmację, która dla wielu ograniczała się do otrzymanego podarunku w formie zegarka lub pieniędzy. Pamiętam, że w tym dniu szczerze Bogu przyrzekałem wierność. A najcenniejszym podarunkiem tego dnia była Biblia, którą otrzymałem od szkółki niedzielnej.

Choć starałem się, jak mogłem, żeby być porządnym chrześcijaninem, w moim sercu pozostawała niepewność, wręcz strach: czy naprawdę jestem wystarczająco pobożny, żeby

mnie Pan Bóg wziął do nieba? W młodości byli ludzie, którzy mówili o radości z Jezusem, której ja nie odczuwałem. Latem 1991 roku pojechałem na obóz do Toszanowic. W trakcie ewangelizacji padło jedno zdanie: "W tłumie wokół Zacheusza była masa porządných ludzi, którzy potrzebowali Jezusa tak samo, jak ten mały oszust." Nie miałem wątpliwości: to ja byłem tym "porządnym człowiekiem". W chwili, kiedy zaprosiłem Jezusa do swego życia, może niewiele zmieniło się na zewnątrz, ale w

moim sercu pojawiło się coś nowego: strach z Boga-Sędzi zmienił się na pokój z Bogiem-Zbawicielem.

Pod koniec studiów uczestniczyłem w spotkaniu z misjonarką, która opowiadała o tłumaczeniu Biblii dla narodów, które nie posiadają ani jednego wiersza w swoim języku. Mówiła też o ogromnym zapotrzebowaniu na specjalistów od komputerów. To był właśnie kierunek moich studiów. Po jakimś czasie modlitw doszedłem do przekonania, że to jest droga, którą Pan chce mnie prowadzić.

Zacząłem czynić pewne kroki w stronę misji, jednak z różnych powodów w końcu nie wyjechałem donikąd. Zamiast tego czułem się zdrajcą, który zawiódł swego Pana. Pan Bóg jednak mnie nie skreślił. Odwrotnie,

obdarzył mnie najlepszą żoną oraz z biegiem czasu trójką niepowtarzalnych dzieci. A po jakimś czasie przyprowadził mnie z powrotem do misji – tym razem w roli członka zarządu organizacji Wycliffowi przekładalaté Bible. Bóg ma dla nas więcej łaski niż my sami dla siebie!

W ostatnich latach niejednokrotnie zastanawiałem się nad tym, czego Pan oczekuje ode mnie wobec naszego zboru. I raz po raz powraca do mnie myśl o miłości do kościoła: miłości, która jest połączona z wiernością i pokorą w myśl mego ulubionego cytatu z Biblii: „On musi wzrastać, ja zaś stawać się mniejszym.” (Jan 3,30)

Příběh na pokračování

Počátky evangelického sboru v Bystřici

Roku 1781 byl vydán **toleranční patent** Josefa II. císaře Rakouské monarchie. Farář Karol Michejda, ke 100. výročí založení evangelického sboru v Bystřici, píše do své Kroniky o této události.

"Do Bystrzycy doszła wieść, że na podstawie patentu tolerancyjnego chcą budować domy modlitwy w Białej, Bielsku, Jaworzu i Hillersdorfie. Gdy gospodarze "od Mroza" o tem z sobą rozmawiali, jeden z nich, Jan Heczko, zwany "stary Janek", starosta omal na wszystkich w gminie weselach, rzucił myśl:

"Czybyśmy też i my tu w Bystrzycy nie mogli wybudować domu modlitwy?" Przyklasnął tej myśli gorąco inny Jan Heczko, zwany "Kotasek", człowiek wielkiego znaczenia w gminie. Rzecz szybko się rozniosła i zyskała wielu zwolenników. Szczególnie się zaś nią zajął i gorliwie ją popierał Andrzej Mrózek, chałupnik pod nr.34. Wkrótce szukano porozumienia z sąsiednimi gminami i znaleziono gorliwe poparcie w Wędryni, Nydku i Karpentnej. Złączywszy się, podali prośbę do c.k. gubernium o pozwolenie na budowę domu modlitwy i szkoły w Bystrzycy."

**Císařský úřad v
Opavě povolil 8.
5. 1782 založení
sboru
evangeliků v
Bystrici,
Vendryni, Nydku
a Karpentné,
později se
připojily
Košariska,
Lyžbice,
Oldřichovice a
Tyra.**

Kostel tedy v Bystřici bude!

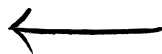
Kde ale najít faráře?

Případné místní kandidáty posbírala již šlechta, která organizovala evangelické sbory na svých panstvích (Jaworze, Bielsko), proto je bylo třeba hledat jinde. Sedláci z Bystřice se tedy vypravili do Horních Uher, jmenovitě do Baňské Štiavnice za superintendentem Janem Čerňanským, který jim doporučil Ondřeje Pauliniho, učitele v evangelické škole v Nižnej Slaně. Byl představen dvěma vyslancům z Bystřice. Oblečen po uhersku a s pořádným vousem se jim moc nelíbil, avšak po rozhovoru je zaujal milým jednáním a upřímnou vírou, a tak po úpravě zevnějšku se rozhodl ve svých 40 letech s celou početnou rodinou přestěhovat do Bystřice a přijmout funkci faráře.

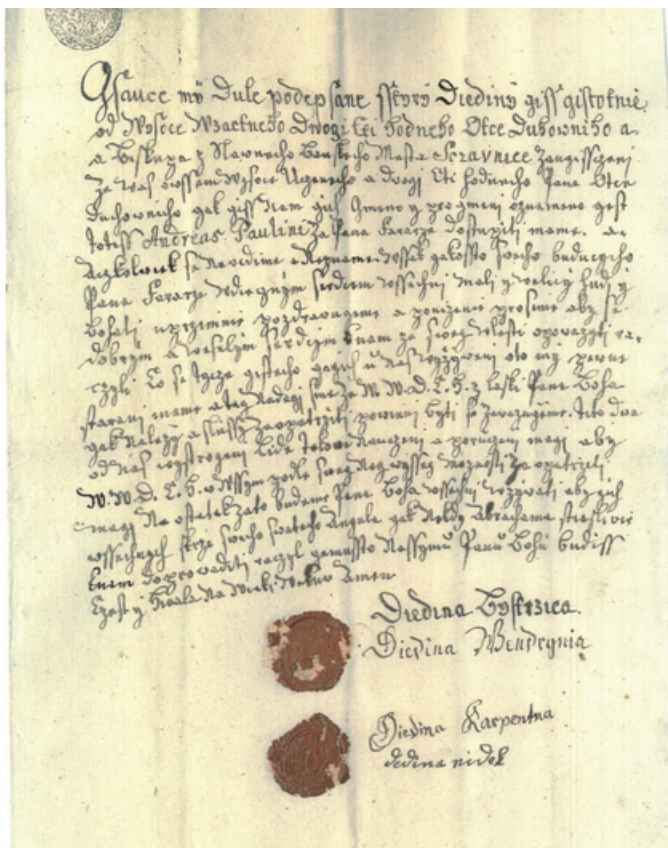
"Jsauce my Dule podepsane sztyry Diediny jisz jistotnie od Wysoce Wzactneho Dwoji Cti Hodneho Otce Duhowniho a u Biskupa z Glawneho Banskecho Mesta Sczavnice zaujiszczeni za Was owszem Wysoce Uczenecho a Dwoji Cti hodneho Pana Otca Duchownicho jak jisz nam jich Jmeno y projmeni oznameno jest totesz Andreas Paulini za Pana Fararza dostupiti mame. Aczkolwiek se newidime a nezname. Wszak jakoszto Swecho buducycho Pana Fararza wdiaznym serdcem wszechni mali y welicy chudi y bogati uprzimnie pozdrawujemy a ponizanie prosime aby se dobrým a weselým serdcym k nam ze swoy wlasti opowazyti raczyli

Ve sborovém archivu máme uložen zvací dopis pro Ondřeje Pauliniho, ve kterém se píše

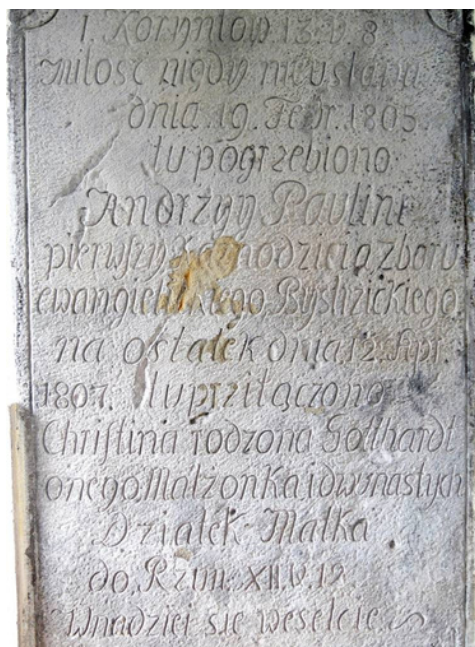
Co sa tycza jistecho jejich u nas wyżyweni oto my pewne starani mame u tej Nadeji sme za W.W.D.C.H. z laski Pana Boga jak należy a sluszy zaopatrzyty powinny byti sa zawazujeme. Tito dwa od nas wystrojeny Lide takowe Nauczani a poruczani maji aby W.W.D.C.H. w Wszym podla swej Najwyszny Waznosti zaopatrzyti smeji

Na ostatek zato budeme Pana Boga wszechni wzywali aby jich wszechnych zkrze Swecho Swatecho Angela jak nekdy Abrachama strażliwie knam doprowaditi raczyl jemuszto Naszemu Panu Bogu budisz Czast y Hwala Na Weki Wekuw Amen. Diedina Bystrzica, Diedina Wendrynia, Diedina Karpentna, dedina nidek".

Ondřej Paulini přijíždí do Bystřice, jak je zaznamenáno v Kronice:

Náhrobní deska prvního faráře a jeho manželky, jež se dochovala do dnešních dnů, byla později, po likvidaci starého hřbitova, vezděna do chodby vedoucí k záměstí kostela. Není napsána slovensky, ale v polském nářečí zdejšího lidu, kterému se první farář snažil naučit a také v něm kázal.

"Nareszcie wjechano do Bystrzycy. Wiedziono księdza nie dołem koło Głuchowej, ale górą koło katolickiego kościoła, aby mógł obejrzeć plac kościelny i początki domu modlitwy. Lecz smutne przeczucia ogarnęły jego serce, gdy ujrzał próżnię na placu kościelnym, z domu modlitwy nagie wysokie słupy, otwarte boki, a tylko z strony ołtarza ścianę zbitą z kilku desek! Markotniej mu jeszcze się stało, gdy po przywitaniu na placu kościelnym sprowadzono go na fojstwie przed domek stojący na boku, i wskazano nań słowami: " Tu, panie Tatulku! teraz ich fara. Domek składał się z jednej niewielkiej izby i dwóch komórek. Wszakże wzruszające dowody serdecznej miłości, życzliwości, hojności, usłużności i wszelakiej pomocy spędziły z czasem troskę z serca, a w końcu i ksiądz i rodzina jego czuli się tu jak w domu."

**Ondřej Paulini sloužil v
Bystřici 23 let (1782 - 1805).**

"7. Korintským 13,8: Láska nikdy neskončí.

Dne 19. února 1805 zde byl pohřben

*Andrzej Paulini, první kazatel
evangelického bystřického sboru.*

Na konec dne 12 dubna 1807

*zde byla přidána Christina, rozená Gotthardt,
jeho manželka a Matka dvanáctero dětí.*

Ř 12, 12: V naději se veselte."

Toto je napsáno na zmíněné náhrobní desce.

Je potřeba ocenit obětavost farářovy **mnohočlenné rodiny**, která se rozhodla přestěhovat do ciziny na Těšínské Slezsko. Dva jejich synové vystudovali teologii a stali se faráři naší církve. Ondřej Paulini nejen že pečoval o sbor, ale také vystavěl první dřevěnou modlitebnu, a k tomu farní budovu s bytem a školou. Založil také sbor v sousedním Návsi (1791), kde taktéž vystavěl dřevěnou modlitebnu a školu. Vystavěl tam také zděnou faru, ve které se prvním farářem stal jeho syn **Josef Pauliny**. V Bystřici jako druhý farář pokračoval další z synů **Ondřej Paulini II.** (1805 - 1829), absolvent teologie v Jené, který se později stal také superintendentem moravsko-slezsko-galicijským. To on byl stavitelem dnešního zděného kostela, zděné farní budovy a školy. Také sepsal první učebnici náboženství pro naši evangelickou církev.

***Michejdova Kronika dále o stavbě
bystřického kostela udává:***

"...od roku 1808 zaczęto gromadzić różne materiały budowlane. Wszelako gdy wojna /napoleońska - pozn, red./ coraz więcej się wzmagala i do granic śląskich się zbliżała, odzywały się bardzo liczne głosy, aby budowy nie rozpoczynać. Gorliwsi atoli przemogli i tak **6.maja 1811 roku położono kamień węgielny pod nowy kościół.**

Na położonym kamieniu ukląkł ks. Paulini, wzywając w serdecznej modlitwie pomocy i łaski Bożej. Bóg wysłuchał modlitwy i był pomocą. Dał rok suchy, robota się nie przerywała i tego samego roku wydzwignięto mury i nadkryto dachem późną jesienią, bo w

adwencie. A choć się potem ta straszna wojna ku nam zbliżała i jej ciężary gniotły a nadto zakaźna choroba "czerwonką" zwana, na którą ludzie strasznie wymierali i nanaszym bystrzyckim cmentarzu codziennie grzebano przynajmniej dwóch, trzech albo i czterech umarłych, lecz murarze i inni robotnicy przy kościele byli zdrowi.

Przy takich ciężarach nie przestaliśmy budować, i dnia **21. września 1817**, w dzień św. Mateusza, **poświęciliśmy kościół** wobec licznie zgromadzonego ludu z śpiewaniem i radością wielką."

I když toleranční patent císaře Josefa II. nepřinesl ještě plnou svobodu evangelického vyznání, ale jen omezenou toleranci, vyvolal na Těšínském Slezsku mohutné duchovní probuzení a obětavost, která vyústila ve výstavbu modlitebních domů. Později mohutných chrámů, farních budov a evangelických škol. Ať pevná "luterská víra" na Těšínském Slezsku a v našem sboru není jen historií, ale živým svědectvím v současném ateistickém zmaterializovaném světě!

Adam Ciešlar

Napsal a fotografie pořídil

KOMIKS A OMALOVÁNKA PRO DĚTI

ŽAK BAČA K LÁSCE PŘIŠEL

okok, ... a čo grabie? Grabie
som levi Z A DARMO?

SKÉ POTŘEBY

JZD

VÍTEJTE!

Dziyinka!

VYTVOŘIL BOLESLAV TASKA

Jak vidím svoji školku?

Máme čerstvé informace přímo z terénu

Hromada dětí při dotazování odhlasovala, že se jim ve školce opravdu líbí.

Mezi nejoblíbenější objekt dětí patří **kolotoč**, který mají nově umístěný v prostorách zahrady CMSŠ. Mimo jiné také děti rády staví domečky z velkých kostek, občas spí na zemi (jak mi sdělily) a taky jim velmi chutná oběd "hlavně, když je maso", jak zmínil jeden kluk.

V tomto týdnu (dne 21.6.2023) si ve školce děti povídaly o létu a poznávaly ho jako letní období, malovaly sluníčko a právě v dnešní den návštěvy měli téma letních sportů.

Ve školce byla hned po ránu příjemná atmosféra a děti byly velmi sdílné. Také se s námi chtěly podělit o všechny své zážitky z proběhlých radovánek a pobytu ve školce.

Přikládám několik obrázků, které děti, během mé návštěvy, namalovaly o

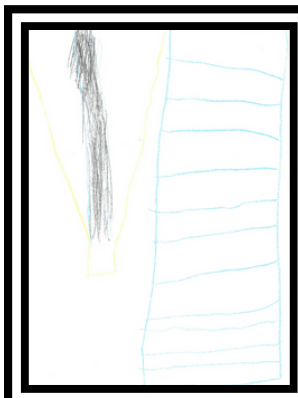
Církevní mateřské škole v Bystřici.

NAŠE ŠKOLKA

NA TVORBĚ A POVÍDÁNÍ S NÁMI SE PODÍLELY DĚTI

KRISTIÁN, RÁCHELKA, PEŤKA, ELIŠKA, BENÍK,
KRISTINKA, ZUZANKA, VANDEČKA, EMI, KLÁRKA,
MAREČEK

TÍMTO VŠEM
DĚTEM I PANÍM
UČITELKÁM
VELMI

D
Ě
K
U
J
E
M
E

POBYTY A TÁBORY

V LÉTĚ 2023

POBYT MLÁDEŽE

TÉMA: 1. PETRŮV

2. – 9. 7.

ČERNÝ DŮL

ENGLISH CAMP

TÉMA: JESUS FREES

US

10. – 14. 7.

AREÁL KOSTELA

XCAMP

TÉMA: FROM ZERO

TO HERO

15. – 22. 7.

SMILOVICE

DĚTSKÝ TÁBOR

TÉMA: VÍTĚZNÝ BĚH

30. 7. – 6. 8.

GUTY

POBYT RODIN

8. – 11. 8.

OÁZA PÍSEK

PRÍMĚSTSKÝ TÁBOR

TÉMA: CESTA KOLEM SVĚTA

14. – 18. 8.

AREÁL KOSTELA

DOROSTOVÝ POBYT

TÉMA: FIGHT! RYTÍŘI VÍRY

19. – 26. 8.

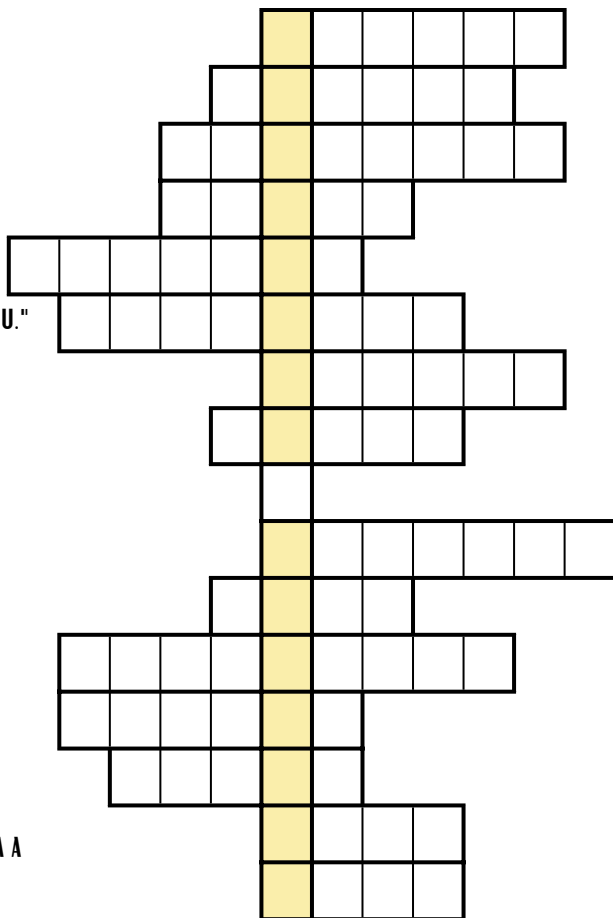
DOLNÍ DOMASLAVICE

Vylušti a vyhraj

1. BRATR ÁRONA
2. SETKÁNÍ MLADÝ CH VĚŘÍCÍCH LIDÍ
3. JMÉNO VIKÁŘOVY ŽENY
4. KŘESTANSKÝ FESTIVAL
5. NÁZEV 6. POSTNÍ NEDĚLE
6. VE KTERÉ KNIZE JE ZAPSÁN TENTO
VERŠ: "ZKOUMEJTE, CO SE LÍBÍ PÁNU."
7. PŘÍJMENÍ NAŠEHO KURÁTORA
8. ERÓS A AGAPÉ
9. NEJVZDÁLENĚJŠÍ MISIJNÍ MÍSTO
SCEAV JE VE MĚSTĚ
10. ZVÍŘE, KTERÉ JE V BIBLI ZMÍNĚNO
142x
11. 3. MOJŽÍŠOVÁ KNIHA
12. PŘÍJMENÍ OLDŘICHOVICKÉHO
PASTORA
13. ŽENA V KRISTOVĚ RODOKMENU
14. DOPLŇ DO TROJICE: NADĚJE, LÁSKA A
15. NOEMOVA ...

TAJENKA: MÍSTO, ODKUD SE PŘESTĚHOVAL DO BYSTRICE VIKÁŘ DAVID KOTAS

Po vylúštení zašlete tajenku na e-mail:
vitae.sceavbystrice@gmail.com
a vyhrajte 1/2kg zrnkové kávy!
Soutěžíme do **1. 9. 2023**

ZŮSTAŇME V KONTAKTU

ODKAZY FARNÍHO SBORU SCEAV
BYSTRICE

**NÁMĚTY NA DALŠÍ TÉMATA A PŘIPOMÍNKY K
ČTVRTLETNÍKU MŮŽETE NAPSAT NA NÁŠ E-MAIL:
VITAE.SCEAVBYSTRICE@GMAIL.COM
ZA ZPĚTNOU REAKCI DĚKUJEME!**

**FOTOGRAFIE (Z BOHOSLUŽEB A SKUPINOVÁ Z
CMŠ): EVA MACHÁČOVÁ**

**PROFILOVÉ FOTOGRAFIE:
DANIEL PIETROSZ**

**ZBYLÉ FOTOGRAFIE Z ARCHIVU ČLENŮ REDAKCE
NEBO FARNÍHO SBORU SCEAV BYSTRICE**

NAŠE REDAKCE

GRAFICKÝ DESIGN: Karolína Kotas

REDAKTOR: Beata Kantor

ŠÉFREDAKTOR: Kamila Hota

Pravidelně se scházíme

Dorost

JSME MLADÍ VE VĚKU 13-18 LET. SETKÁVÁME SE PRAVIDELNĚ KAŽDOU SOBOTU OD 16:00 NA FAŘE

MLádež

JSME MLÁDEŽ VE VĚKU OD 18-35 LET. SETKÁVÁME SE PRAVIDELNĚ KAŽDOU SOBOTU OD 18:00 NA FAŘE

Maminky

SCHÁZÍME SE **KAŽDÝ ČTVRTEK** OD 9. HODINY V MALÉ HERNIČCE NA KANNÁNU

Nedělní besídka

NEDĚLNÍ BESÍDKA NEBOLI NEDĚLNÍ PROGRAM PRO DĚTI V PRŮBĚHU NEDĚLNÍCH BOHOSLUŽEB

Biblické hodiny

JSOU MÍSTEM SETKÁVÁNÍ VŠECH GENERACÍ. DŮRAZ JE ZDE POLOŽEN NA STUDIUM PÍSM A JEHO PRAKTICKÝ DOPAD NA ŽIVOT

Manželská setkání

MANŽELÉ MAJÍ MOŽNOST JEDNOU ZA MĚSÍC (**3. SOBOTA V MĚSÍCI**) POBYT SPOLU BEZ SVÝCH DĚTÍ NA SVĚM SETKÁNÍ

Ženská skupinka

SETKÁVÁME SE OBVYKLE KAŽDOU **2. STŘEDU V MĚSÍCI V 17 HOD.** U NĚKTERÉ Z ŽEN

Mužská skupinka

SETKÁVÁME SE PRAVIDELNĚ KAŽDOU **2. A 4. STŘEDU V MĚSÍCI V 17 HOD.** V BUDOVĚ „KANAÁN“ (VEDLE EVANGELICKÉ FARY)

Rodiny

JSME SKUPINA KŘESŤANSKÝCH RODIN A SCHÁZÍME SE PRAVIDELNĚ **KAŽDOU DRUHOU SOBOTU** V MĚSÍCI S NAŠIMI DĚTMI V BUDOVĚ "KANAÁN"

Bude jako strom zasazený u vody: své kořeny zapustil u vodního toku, nezakusí přicházející žár. Jeho listí je zelené, v roce sucha se ničeho neobává, nepřestává nést plody."

Jeremjáš 17, 8

**Farní sbor Slezské církve
evangelické a. v. v Bystřici**
739 95 Bystřice č. 107

ÚŘEDNÍ HODINY

Pondělí: 8:00 – 12:00 a 14:00 – 16:00

Středa: 8:00 – 12:00

jinak po telefonické domluvě

591 140 690

bystrice@sceav.cz

bystrice.sceav.cz